

Suối Nước Sống

Bộ 4 • Số 3 • Tháng Chín 2002

TRONG SỐ NÀY

Lời Tuyên Xưng Đức Tin
~ 2 ~

Tư Tưởng Chính Yếu
Của Đức Chúa Trời
~ 3 ~

Sự Cung Ứng Của Thân Thể
~ 10 ~

Sự Phán Xét
~ 14 ~

Đọc Cầu Nguyện Lời Chúa
~ 24 ~

Suối Nước Sống (Vietnamese Stream) is published quarterly by Living Stream Ministry, 2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801. Tel. (714) 991-4681 (English)
Tel. (714) 236-6034 (Vietnamese)
E-mail: suoinuocsong@lsm.org
Website: <http://www.lsm.org>

Suối Nước Sống là tạp chí Cơ-đốc chuyên đăng tải và giới thiệu các văn phẩm của Watchman Nee (tức Nghệ Thác Thanh) và Witness Lee. Mỗi số báo trích đăng một số bài chọn lọc từ các tác phẩm của hai ông.

Suối Nước Sống phát hành mỗi tam cá nguyệt (tháng 3, tháng 6, tháng 9 và tháng 12). Quý độc giả tại Hoa Kỳ, Ca-na-đa, Âu Châu và Á Châu có thể đăng ký nhận miễn phí.

Suối Nước Sống mong nhận được thư của quý độc giả. Để tiện việc đăng tải, xin ghi tên và địa chỉ người gửi. Thư có thể được tòa soạn rút gọn vì khuôn khổ giới hạn của tờ báo. Thư từ và phiếu ghi tên nhận báo miễn phí xin gửi về:

Living Stream Ministry
(*Suối Nước Sống* –
Vietnamese)
P.O. Box 2121
Anaheim, CA 92814
U.S.A.

©2002 Living Stream Ministry. Nhà xuất bản giữ bản quyền. Không được in ấn hay trích dịch dưới bất cứ hình thức hoặc phương tiện nào như: đồ họa, điện tử, cơ khí, bao gồm phô-tô-cóp-pi, đầu băng, hoặc bộ trữ tin tức, hệ thống tìm tin mà không có giấy phép của nhà xuất bản.

Lời Tuyên Xưng Đức Tin

Thừa nhận Kinh Thánh là khả thị thần thượng đầy đủ và duy nhất, chúng tôi mạnh mẽ tin rằng Đức Chúa Trời đời đời là một và cũng đời đời là Đức Cha, Đức Con và Đức [Thánh] Linh, tức ba thân-vị riêng biệt (distinct) nhưng không tách rời (not separate). Chúng tôi tin rằng Đấng Christ vừa là Đức Chúa Trời trọn vẹn vừa là con người hoàn hảo. Không từ bỏ thần tính của Ngài, Ngài đã được hoài thai trong tử cung của một trinh nữ, đã sống một cuộc sống làm người thật sự trên đất, và đã chết một cái chết thay thế và bao-hàm-tất-cả trên thập tự giá. Sau ba ngày Ngài đã phục sinh trong thân thể và đã thăng thiên lên trời. Bây giờ Ngài đang ở trong vinh hiển, hoàn toàn là Đức Chúa Trời nhưng vẫn hoàn toàn là con người. Chúng tôi trông đợi sự trở lại sắp đến của Ngài cùng với vương quốc của Đức Chúa Trời, bởi đó Ngài sẽ trị vì trên đất trong thời đại một ngàn năm và trong cõi đời đời. Chúng tôi xưng nhận rằng [thân-vị] thứ ba trong Đấng Tam Nhất (the Trinity), tức Đức Linh, đồng đẳng là Đức Chúa Trời. Tất cả những gì Đức Cha có và là, đều được Đức Con bày tỏ ra; và tất cả những gì Đức Con có và là, đều được thực tại hóa là (realized as) Đức Linh. Hơn nữa, chúng tôi tin rằng nhân loại cần sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Dầu chúng ta tuyệt đối không thể thỏa đáp những đòi hỏi nghiêm khắc về sự công chính, sự thánh khiết và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng Đấng Christ đã thỏa đáp tất cả những đòi hỏi ấy qua sự chết của Ngài trên thập tự giá. Bởi sự chết của Đấng Christ, Đức Chúa Trời đã tha thứ tội lỗi cho chúng ta, xưng công chính chúng ta bằng cách làm cho Đấng Christ trở nên sự công chính của chúng ta, và giải hòa chúng ta với Ngài. Đặt nền tảng trên sự cứu chuộc của Đấng Christ, qua Linh của Ngài, Đức Chúa Trời tái sinh những người được cứu chuộc để hoàn thành sự cứu rỗi của Ngài hầu họ có thể trở thành con cái của Ngài. Bây giờ trong khi sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, những người tin Ngài vui hưởng sự cứu rỗi hằng ngày của Ngài trong Thân Thể Ngài trong thời đại này, và vui hưởng sự cứu rỗi đời đời trong thời đại sắp đến và suốt cõi đời đời. Trong cõi đời đời chúng ta sẽ cư ngụ với Đức Chúa Trời trong Giê-ru-sa-lem Mới, là sự hoàn thành sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời dành cho những người đã được Ngài tuyển chọn.

— *Living Stream Ministry*

Tư Tưởng Chính Yếu

Cửa Đức Chúa Trời

Kinh Thánh: Khải 1:4; 3:1; 4:5; Êph. 2:15-16, 19; Cól. 3:10; Êph. 4:22

Vấn đề chúng ta sẽ bàn đến trong chương này quan trọng hơn tất cả những điểm đã được đề cập trong những chương trước. Tôi xin anh em vận dụng không những sự hiểu biết của tâm trí mà cả khả năng hiểu biết của linh mình để Thánh Linh có thể khải thị cho anh em những điều có tính chất đời đời.

QUAN NIỆM TÔN GIÁO CỦA LOÀI NGƯỜI CHÚNG TA ĐỐI KHÁNG VỚI NHỮNG SỰ DẠY DỠ CỦA TÂN ƯỚC

Trước khi bàn đến chủ đề chính, tôi muốn nói vài điều về quan niệm tôn giáo của loài người chúng ta. Quan niệm này có thể được diễn đạt như sau. Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Ngài thánh khiết, công chính, tốt lành và thương yêu, nên chúng ta phải tôn thờ Ngài. Tuy vậy, chúng ta nhận thấy mình tội lỗi và cần phải ăn năn, xưng nhận tội lỗi trước mặt Chúa. Chúng ta cũng nhận thấy rằng Ngài yêu thương chúng ta và thậm chí sai Con độc sinh của Ngài vào thế gian

này làm người. Con người này, là Giê-su, đã chết trên thập tự giá vì tội lỗi của chúng ta. Sau đó Ngài đã sống lại và thăng thiên lên các tầng trời, và bây giờ Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Trời để làm Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, Đấng Biện Hộ, luôn cầu thay cho chúng ta. Nếu chúng ta tin nơi Ngài, trông cậy nơi Ngài, nhờ sự cứu chuộc của Ngài những tội lỗi mình sẽ được tha và chúng ta sẽ được cứu rỗi. Chúng ta sẽ được hòa giải với Đức Chúa Trời, được Ngài xưng công chính và chấp nhận. Sau đó, Đức Chúa Trời sẽ đứng về phía chúng ta. Từ thời điểm ấy trở đi chúng ta sẽ vui hưởng đặc ân của Ngài, và Ngài sẽ luôn luôn đối xử tốt với chúng ta. Nếu chúng ta yếu đuối, Ngài sẽ trợ giúp. Nếu chúng ta gặp nan đề, Ngài sẽ lo liệu. Chúng ta có thể cầu nguyện với Ngài về tất cả nhu cầu của mình. Hơn nữa, chúng ta phải cố gắng hết sức làm đẹp lòng Ngài, hầu việc Ngài và làm vinh hiển Ngài. Những điều này mô tả quan niệm tôn giáo của nhiều người. Tất cả những điều ấy là đúng đắn và đạt được tiêu chuẩn của con người, nhưng chưa đạt đến tiêu chuẩn của khải thị thần thượng, là tiêu chuẩn

về mục đích và sự khao khát của Đức Chúa Trời.

Anh em có để ý thấy rằng trong quan niệm loài người của chúng ta không có gì liên quan đến vấn đề sự sống không? Theo quan niệm của chúng ta, không có gì liên hệ đến sự kiện Đấng Christ ngự vào trong chúng ta làm sự sống của mình cả. Đây là một thiếu sót lớn, một thiếu sót trầm trọng. Chỉ có những sự dạy dỗ Cơ-đốc cơ bản, phù hợp với Kinh Thánh và lành mạnh thì chưa đủ. Chúng ta phải thấy điều Tân Ước dạy là Đấng Christ vào trong chúng ta để hòa lẫn chính mình Ngài với chúng ta. Khi nói “Đấng Christ”, chúng ta chỉ về Đấng bao-hàm-tất-cả, là Đấng bao gồm nhiều điều tuyệt diệu như

“Chúng ta phải thấy điều Tân Ước dạy là Đấng Christ vào trong chúng ta để hòa lẫn chính mình Ngài với chúng ta.”

Đấng Tam Nhất thần thượng, thần tính, nhân tính, cuộc sống con người, sự chết, sự phục sinh, sự vinh hóa, sự thăng thiên, sự đăng quang, vương quốc và uy quyền. Ngày nay, tất cả những điều ấy được thể hiện trong Đấng Christ là Linh kỳ diệu.

Ngày nay Linh bao-hàm-tất-cả tuyệt diệu này đang ở trong linh chúng ta (Rô. 8:16; 1 Côr. 6:17).

Chúng ta có mọi sự trong linh của mình! Đây là điều chính yếu trong ý tưởng của Đức Chúa Trời; tuy vậy, điều này bị Cơ-đốc-giáo bỏ qua. Nhiều Cơ-đốc-nhân xem Thánh Linh chỉ như một quyền năng, sức mạnh hay một cảm xúc giáng xuống trên chúng ta để ban cho chúng ta vài ân tứ, sức lực, sức mạnh và quyền năng, và giúp chúng ta làm điều tốt và phục vụ Đức Chúa Trời. Họ không nhận biết rằng ngày nay Linh của Đức Chúa Trời là Linh phong phú và bao-hàm-tất-cả của Giê-su Christ ở trong chúng ta (Phil. 1:19b).

BIẾN ĐỔI NHỜ LINH

Linh tuyệt diệu này là chính Đấng Christ sẽ hoàn toàn biến đổi chúng ta thành Đấng Christ bằng

chính Đấng Christ. Tôi muốn dùng một minh họa đơn giản. Giả sử tôi có một trái banh bằng sợi bông trắng và tôi muốn nhuộm nó thành trái banh đỏ. Tôi nên làm gì? Tôi phải chế mực đỏ vào trong ruột, ngay trung tâm trái banh ấy. Sau đó mực đỏ sẽ dần dần lan tỏa và dần thấm trái banh, và trái banh từ từ hút mực đỏ vào cho đến khi nó mất đi màu trắng của mình và bày tỏ màu đỏ. Điều này có nghĩa là trái banh bằng bông sợi đã được mực đỏ hoàn toàn dần thấm và lan tỏa và bởi đó nó biến thành mực đỏ.

Anh em là “trái banh”, và Linh

tuyệt diệu của Đấng Christ, tức chính Đấng Christ, là “mực đỏ”. Lúc anh em tiếp nhận Đấng Christ, Linh tuyệt diệu này vào trong anh em, vào trong tâm linh và tấm lòng, là trung tâm của bản thể anh em. Bây giờ ý định của Ngài là lan tỏa ra và dầm thấm anh em bằng chính Ngài để anh em có thể hấp thụ Ngài vào. Nhờ tiếp nhận và hấp thụ Ngài vào, toàn bản thể anh em, bao gồm tất cả các phần bên trong của mình, sẽ được Đấng Christ đổi mới, lan tỏa ra, dầm thấm, và được biến đổi thành chính Ngài. Sau cùng toàn bản thể của anh em sẽ được đẩy dẩy Đấng Christ, được hòa lẫn với Đấng Christ. Nhờ đó, anh em sẽ mất đi màu sắc thiên nhiên của mình và có được màu sắc thuộc linh, là màu “Đấng Christ”. Đây là ý tưởng chính yếu của Đức Chúa Trời, đây là điều mà ngày nay Đức Chúa Trời đang tìm kiếm.

Chúng ta cần một khái tượng thần thượng để nhìn thấy vấn đề này cách đúng mức, cụ thể và đầy đủ. Chúng ta cần thấy và biết rằng mục đích và ý định của Đức Chúa Trời là Linh bao-hàm-tất-cả của Đấng Christ ngự vào linh chúng ta để làm mọi sự hầu Ngài có thể tỏa ra, dầm thấm và biến đổi chúng ta thành Đấng Christ bằng chính Đấng Christ. Đây không chỉ là thay đổi cách cư xử hay nếp

sống của chúng ta. Đây là sự biến đổi bản chất chúng ta.

Sự thánh hóa không chỉ bao gồm sự thay đổi vị trí, tức là tách biệt khỏi vị trí của thế gian để vào một vị trí dành cho Đức Chúa Trời như được minh họa trong Ma-thi-ơ 23:17, 19 và trong 1 Ti-mô-thê 4:3-5; sự thánh hoá ấy

“Linh tuyệt diệu này là chính Đấng Christ sẽ hoàn toàn biến đổi chúng ta thành Đấng Christ bằng chính Đấng Christ.”

cũng bao gồm sự biến đổi bản tính, ấy là biến đổi từ bản tính thiên nhiên thành bản tính thuộc linh bởi Đấng Christ là Linh ban-sự-sống dầm thấm tất cả những phần bên trong của con người chúng ta bằng bản chất thánh khiết của Đức Chúa Trời. Đây là điều được đề cập trong Rô-ma 12:2 và 2 Cô-rin-tô 3:18. Chúng ta đã được thánh hóa trong vị trí, nhưng chúng ta vẫn cần được thánh hóa trong bản chất và bản tính của mình. Điều này có nghĩa là chúng ta cần được Linh lan tỏa ra và dầm thấm để có thể được biến đổi thành Đấng Christ bằng chính Đấng Christ. Rồi chúng ta sẽ là một phần của Đấng Christ cách hoàn toàn và thực tiễn. Là những phần của Đấng Christ, chúng ta là các chi thể của Thân Thể Đấng Christ.

BIẾN ĐỔI CHO NẾP SỐNG THÂN THỂ

Giả sử chúng ta có hai anh em, một là người Mỹ và một là người Hoa. Trên một phương diện, tôi có thể nói họ là các chi thể của Thân Thể Đấng Christ vì họ là hai tín đồ thật. Họ đã được tái sinh và là con cái của Đức Chúa Trời. Nhưng trên phương diện khác, khó có thể thấy họ là các chi thể của Đấng Christ vì anh em người Hoa còn quá “Trung Hoa”, và anh em người Mỹ còn quá “Mỹ”. Những điều thuộc về Trung Hoa hay Mỹ có thể ở trong Thân Thể Đấng Christ không? Côi. 3:11 cho chúng ta biết rằng trong Thân Thể “không thể có người Hi-lạp hay người Do-thái”, không thể có bất cứ

Đấng Christ. Nếu anh em người Hoa vẫn còn là người Hoa và anh em người Mỹ vẫn còn là người Mỹ thì trên thực tế họ chưa phải là các chi thể của Đấng Christ. Họ có thể có một ít “mực đỏ”, một lượng nhỏ Đấng Christ trong lòng họ, nhưng họ chưa được dầm thấm bởi Đấng Christ. Nếu anh em được dầm thấm bởi Đấng Christ, anh em ở trong Đấng Christ và đã được nuốt trọn bởi Đấng Christ để bày tỏ Đấng Christ.

Vài người đã hỏi tôi: “Bằng cách nào anh điều hành hội-thánh của mình?” Tôi trả lời: “Bằng Đấng Christ”. Trong Ê-phê-sô chương 4 chúng ta được bảo là hãy cởi bỏ con người cũ và hãy mặc vào con người mới (cc. 22, 24). Con người mới là gì? Con người mới là Thân Thể, và Thân Thể là Đấng Christ (1 Côi. 12:12). Chúng ta phải mặc Đấng Christ vào, nhưng trước hết chúng ta phải cởi bỏ con người cũ. Chúng ta phải cởi bỏ tình trạng làm người Hoa hay người

*“Trong Thân Thể Christ
không có người Mỹ, người Hoa,
người Anh hay người Đức; không có
người cũ. Chỉ có con người mới
là chính Christ.”*

người thiên nhiên nào. Chúng ta không nên đem bất cứ điều gì thuộc Mỹ hay Trung Hoa vào trong Thân Thể Đấng Christ.

Trong Thân Thể không có người Hi-lạp, người Do-thái, người Hoa, người Nhật, người Mỹ, người Pháp, người Anh, người Đức, người Mễ-tây-cơ và người Pu-ơ-tô Ri-cô. Trong Thân Thể chỉ có chỗ cho

Mỹ. Chúng ta phải nhận biết rằng lúc chịu báp-têm chúng ta đã bị chôn (Rô 6:3-4). Chúng ta bị kết liễu, chúng ta bị kết thúc và chúng ta bị chấm dứt! Người Mỹ bị chấm dứt và người Hoa cũng bị chấm dứt. Trong Thân Thể Đấng Christ không có người Mỹ, người Hoa, người Anh hay người Đức; không có con người

cũ. Chỉ có con người mới, là chính Đấng Christ.

Đề tài của quyển sách này là sự sống và đường lối để thực hành nếp sống hội-thánh. Chính Đấng Christ là sự sống và Ngài là Linh trong chúng ta. Ngày nay đời sống Thân Thể, nếp sống hội-thánh là chính Đấng Christ được nhận biết là Linh và đang cư ngụ trong chúng ta. Điều duy nhất anh em cần là nhận biết anh em có Linh tuyệt diệu này bên trong mình là thực tại của Đấng Christ, là sự đầy đủ của Đức Chúa Trời Tam Nhất và là mọi sự đối với mình. Hơn thế nữa, anh em phải khước từ chính mình. Hãy khước từ cả những điều xấu xa lẫn những điều tốt lành của anh em, cả những thất bại lẫn những thành công của anh em. Hãy khước từ trọn bản thể của anh em. Hãy quên chính mình đi.

Anh em có Đấng Christ là Linh trong mình. Ngài đang chuyển động, hành động, sống động, làm việc, soi sáng, điều chỉnh và xúc dầu bên trong anh em. Anh em cần bước theo Linh tuyệt diệu này và cộng tác với Ngài, đồng đi với Ngài và nhận lãnh Ngài là mọi sự cho chính mình. Hơn nữa anh em cần phải học tập bài học khước từ chính mình. Anh em không bao giờ có thể thực hành nếp sống hội-thánh nhờ sự sống loài người. Nếu chưa học tập

được bài học luôn luôn giữ mình trên thập tự giá, anh em sẽ có nhiều rắc rối trong việc thực hành nếp sống hội-thánh. Mỗi anh em và mỗi chị em là một nan đề. Bản chất con người là rắc rối. Tất cả chúng ta phải đi đến thập tự giá. Nếu có “anh và tôi” thì không có Thân Thể, không có hội-thánh. Đây là lý do tại sao Phao-lô đã nói: “Tôi đã bị đóng

“Anh em cần bước theo Linh tuyệt diệu này và cộng tác với Ngài, đồng đi với Ngài và nhận lãnh Ngài là mọi sự cho chính mình.”

đình với Đấng Christ; và không còn là tôi... Nhưng... Đấng Christ...” (Ga 2:20a).

Tất cả chúng ta phải thấy rằng cách thực hành nếp sống hội-thánh không phải là đem mọi người đến chỗ thỏa thuận với nhau qua những cuộc thảo luận, nói chuyện, thương lượng với những qui định hay điều kiện nào đó. Thay vào đó, phương cách thực hành nếp sống hội-thánh là đặt mọi người và mọi sự trên thập tự giá và buộc mọi người phải nhận lấy Đấng Christ làm sự sống. Sau đó Đấng Christ sẽ lan tỏa ra và dầm thấm chúng ta bằng chính Ngài. Rồi, chúng ta sẽ là một chi thể của Đấng Christ từ bên trong ra bên ngoài, trọn vẹn, triệt để và hoàn toàn.

Thân Thể Đấng Christ là con

người mới được tạo dựng trong Đấng Christ (Êph. 2:15). Anh em nghĩ rằng việc tạo dựng con người mới đã được hoàn thành rồi sao? Về một mặt con người mới đã được hoàn tất, nhưng về mặt khác con người mới đang ở trong tiến trình để được hoàn tất. Hằng ngày chúng ta ở dưới tiến trình của sự biến đổi, sự lan tỏa ra và sự dầm thấm. Chúng ta

“Đức Chúa Trời mong muốn biến đổi toàn thể con người của chúng ta, đó là lan tỏa chính Christ ra trong cả con người chúng ta.”

phải thấy rằng Đức Chúa Trời mong muốn biến đổi toàn thể con người của chúng ta, đó là lan tỏa chính Đấng Christ ra trong cả con người chúng ta. Đây không phải chỉ là một sự thay đổi, cải thiện, sửa chữa hay điều chỉnh có tính cách tôn giáo. Đây hoàn toàn là một sự biến đổi bằng chính Đấng Christ, bởi Đấng Christ và trở thành Đấng Christ.

LUẬT SỰ SỐNG DẦM THẤM CÁC PHẦN BỀ TRONG CỦA CHÚNG TA

Chúng ta cần phải được biến đổi bởi Đấng Christ và dầm thấm Linh kỳ diệu. Đây là lý do tại sao một luật trong Giê-rê-mi 31:33 đã trở nên nhiều luật trong Hê-bơ-rơ 8:10. Có nhiều luật vì chúng ta có nhiều phần, các phần bên trong của chúng

ta. Giê-rê-mi 31:33 chép: “Giê-hô-va phán: ‘Đây là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật của Ta trong các phần bề trong của chúng’ ”. Một luật được đặt vào nhiều phần.

Nhóm chữ các phần bề trong cũng được đề cập đến trong Thi-thiên 51:6, câu ấy chép: “Này,

Chúa vui thích với sự thật trong các phần bề trong”. Các phần bề trong chúng ta là những phần thuộc hồn của mình, tức là tâm trí, tình cảm và ý chí. Chúng ta có tâm trí để suy nghĩ, tình cảm để yêu thương, và ý chí để

quyết định; tất cả những phần này cần được dầm thấm Đấng Christ. Đức Chúa Trời đặt luật của Ngài vào trong chúng ta. Luật này là luật của Linh sự sống (Rô 8:2). Luật này là Linh, và Linh là sự sống. Đức Chúa Trời đặt chính Ngài vào trong chúng ta là Linh bao-hàm-tất-cả, linh ấy là một luật. Luật này dầm thấm tình cảm, bắt phục ý chí và đổi mới tâm trí chúng ta. Luật này điều chỉnh, cai trị và kiểm soát chúng ta. Chúng ta không cần những điều dạy dỗ bên ngoài. Chúng ta có một sự điều chỉnh bề trong đang tỏa sáng, thêm sức và làm mạnh mẽ. Vậy, một luật vào trong chúng ta trở nên nhiều luật trong các phần bề trong của mình. Thực ra không có nhiều luật, nhưng chỉ có một luật với nhiều chức năng. Điều này cũng

giống như một Linh của Đức Chúa Trời được nói đến là bảy Linh trong sách Khải-thị (1:4; 3:1; 4:5; 5:6). Một Linh là Linh bao-hàm-tất-cả, Linh gấp-bảy-lần với nhiều chức năng vì nhiều mục đích. Số bảy là số tượng trưng cho sự trọn vẹn và sự hoàn hảo. Linh của Đức Chúa Trời là trọn vẹn, hoàn hảo và bao-hàm-tất-cả. Ấy là một Linh với nhiều chức năng bao -

hàm - tất - cả.
Nếu chúng ta giữ mình trên thập tự giá và đồng đi với Linh bao-hàm-tất-cả, kỳ diệu đang cư ngụ bên trong với nhiều chức năng của Ngài, chúng ta sẽ trở nên một phần

thật sự của Đấng Christ và đương nhiên sẽ có nếp sống hội-thánh cách tự phát, sung sướng, vui vẻ và vui thỏa. Chúng ta sẽ có thực tại của hội-thánh, là Thân Thể Đấng Christ. Không cần bất cứ loại tổ chức nào, vì chúng ta là một cơ cấu hữu cơ sống động của Đấng Christ.

Tôi hi vọng tất cả chúng ta có thể thấy ý tưởng chính yếu của Đức Chúa Trời như đã được khải thị trong Kinh Thánh. Tôi tin rằng đây là điều Chúa sẽ khôi phục trong những ngày này, ấy là sự tri thức, nhận thức và hiểu biết về Linh kỳ diệu này, là Đấng đang luôn luôn biến đổi, hành động, bất phục, tỏa sáng, xúc dầu và điều chỉnh bên trong chúng ta. Chúa đang hành động trên đất nước này để khôi phục nếp sống

hội-thánh chân chính, chứ không phải tổ chức, hình thức, kiểu cách, nghi lễ, nội qui, điều lệ và qui luật thuộc hội-thánh. Hiện tại thời giờ đã chín mùi, và nhiều người ở mọi nơi trên đất nước này đang thật sự tìm kiếm Chúa. Họ đang tìm kiếm Đấng Christ là sự sống và hội-thánh là sự bày tỏ sống động của Đấng Christ.

“Chúng ta có tâm trí để suy nghĩ, tình cảm để yêu thương, và ý chí để quyết định; tất cả những phần này cần được dầm thấm Christ.”

Trong những ngày này tôi quả quyết rằng Chúa sẽ khôi phục kinh nghiệm Đấng Christ là sự sống và đường lối thực hành nếp sống hội-thánh hầu cho Đấng Christ có thể có một sự bày tỏ sống động qua Thân Thể Ngài tại nhiều địa phương. Đây là gánh nặng duy nhất mà Chúa đã đặt trên chúng ta.

Witness Lee

Trích *Sự Sống Và Đường Lối Thực Hành Nếp Sống Hội Thánh*, chương 8

Sự Cung Ứng

CỦA THÂN THỂ

Kinh Thánh: Êph. 3:3-6; 2:15; Côl. 3:10-11; 1 Côr. 12:20-21; Rô 12:3-6

CẦN SỰ CUNG ỨNG CỦA THÂN THỂ

Mỗi Cơ-đốc-nhân cần phải biết rằng mình chỉ là một chi thể. Nếu không có các chi thể khác, thì người ấy sẽ không thể tồn tại. Trong Thân Thể, tất cả các chi thể phải được kết hiệp với nhau thì họ mới có thể trở nên Thân Thể. Tất cả các chi thể trong Thân Thể đều liên hệ với nhau, và không thể tách khỏi nhau. Giữa các chi thể phải có sự cung ứng và mối liên hệ hỗ tương. Chỉ khi ấy các chi thể mới tồn tại. Nếu một Cơ-đốc-nhân sống một cuộc sống độc lập, sớm muộn gì người ấy cũng sẽ bị suy yếu và khô hạn. Nếu là cái tai, tôi không thể trông thấy được và cũng không nên mong đợi tự mình có thể nhìn thấy. Toàn bộ thân thể tùy thuộc vào cặp mắt để nhìn, và dẫu cầu nguyện thế nào đi nữa các chi thể khác vẫn không thể nhìn thấy. Giả như tôi là cái tai. Nếu muốn trông thấy một điều gì đó thì tôi phải làm gì? Tôi phải đến với cặp mắt — tức một anh em hay chị em thấy được — và xin giúp đỡ. Để tiến lên với Chúa, chúng ta phải nhận biết sự cung ứng cho chúng ta

trong Thân Thể và chúng ta phải sử dụng sự cung ứng ấy. Toàn bộ Thân Thể được xây dựng nhờ phụ thuộc lẫn nhau giữa vòng các chi thể.

Khi đến thăm vùng Đông Nam Á, tôi nói chuyện với vài anh chị em. Có người hỏi: “Tại sao tôi không sống như trước được? Theo tôi biết thì mình không phạm tội lỗi cụ thể nào, và hoàn toàn vâng lời Chúa. Tôi không lấy lại sự hiến dâng của mình hay đổi ý về tiền bạc mà tôi đã dâng lên cho Chúa. Bên ngoài, dường như tình trạng thuộc linh của tôi không có gì thay đổi cả. Nhưng tại sao tôi không còn được như trước nữa? Dường như tôi đã đánh mất niềm vui và sự sống động mình từng có”. Tôi đáp: “Lý do là vì anh đã sống trong bản ngã của mình quá lâu. Anh phải vào trong nếp sống Thân Thể”. Một chi thể muốn sống một nếp sống bình thường thì phải tiếp nhận sự cung ứng từ các chi thể khác. Nếu một người không sống trong Thân Thể Đấng Christ, người ấy sẽ không nhận được sự cung ứng của Thân Thể. Không chi thể nào có thể nói rằng mình không cần các chi thể khác. Không chi thể nào được phép tự tách rời khỏi các chi thể khác để sống một mình.

Rô-ma 12:3 chép: “Chớ nên coi mình cao quá đáng”. Chúng ta đừng tự đánh giá mình quá cao, và không nên nghĩ rằng những người khác thấp kém hơn mình. Chúng ta không nên khinh thường hay khước từ các chi thể khác của Thân Thể. Phi-e-rơ đã nghĩ rằng các chi thể khác sẽ sa ngã và thất bại còn ông thì không. Nhưng khi cuộc thử nghiệm đến, ông cũng thất bại y như mọi người khác. Sớm muộn gì những người tự cho mình là hơn người và khinh thường các chi thể khác cũng sẽ gặp rắc rối. Trong Thân Thể Đấng Christ, mỗi người là một chi thể và không là gì khác hơn một chi thể. Thế nên, không chi thể nào có thể sống thiếu các chi thể khác, nói chi đến khinh thường các chi thể ấy.

SỰ CẦU THAY CỦA CÁC CHI THỂ

Nhiều người chúng ta kinh nghiệm rằng khi khô hạn và không còn cách nào để bước đi nữa thì chúng ta cần các anh chị em khác cầu thay cho mình rồi mới có thể vượt qua. Lần kia, tôi bị bệnh suốt một trăm bảy mươi sáu ngày. Mỗi ngày tôi đều cầu nguyện cho bệnh tình của mình, nhưng lời cầu nguyện ấy không hiệu quả. Khi bị kiệt sức, tôi yêu cầu một anh em là người tôi không kể là một chi thể mạnh mẽ cầu nguyện cho tôi. Điều lạ lùng là tôi nhận được sự giúp đỡ từ lời cầu thay của anh, và chẳng bao lâu, tình trạng của tôi trở nên tốt hơn. Anh Holz được nhiều người

*Mỗi Cơ-đốc-nhân
cần phải biết
rằng mình chỉ là
một chi thể.
Nếu không có
các chi thể khác,
thì người ấy
không thể
tồn tại.*

biết đến nhờ đời sống cầu nguyện của anh. Khi làm một giáo sĩ tại Trung Quốc, anh thường yêu cầu một anh em trẻ tuổi kia cầu nguyện với mình. Dầu anh em ấy không có gì để nói cả, nhưng khi người ấy chỉ ngồi yên lặng trong phòng thì vẫn giúp đỡ anh Holz. Anh chị em ơi, xin ghi nhớ đó là sự cung ứng của Thân Thể. Sự cung ứng của Thân Thể Đấng Christ là một thực tại. Đối với nhiều điều, anh em không thể vượt qua, bất kể có phần đấu thế nào đi nữa. Nhưng một khi anh em dâng vấn đề cho Thân Thể thì nan đề được giải quyết. Đó là sự cung ứng của Thân Thể Đấng Christ.

Trong những năm sau 1930, nhiều nơi tại Trung Quốc kinh nghiệm sự tuôn đổ của Thánh Linh,

đặc biệt là quanh vùng Sơn Đông. Khi ấy, tôi đã được cứu mười năm rồi. Tôi mong muốn có sự tuôn đổ, nhưng không thể kinh nghiệm điều đó. Về sau, tôi đến Chefoo và xin các anh chị em tại đó cầu nguyện cho tôi. Không lâu sau đó, tôi nhận được sự tuôn đổ. Có một anh em kia tại Anh Quốc hiểu biết về sự chiến thắng trong Đấng Christ, nhưng lại không thể đắc thắng một tội đặc biệt. Vài anh em và tôi cầu nguyện cho anh, và anh đã đắc thắng. Tôi có thể đề cập đến hằng tá ví dụ cho thấy hiệu quả về sự cầu thay của Thân Thể. Sự cầu nguyện của Thân Thể cung ứng sự sống cho các chi thể đang cần. Đức Chúa Trời ban

*Vì như
trong một thân,
chúng ta có
nhiều chi thể,
và các chi thể không
đồng một công dụng,
thì cũng vậy,
chúng ta dầu nhiều
mà vẫn một thân
trong Christ,
và là chi thể của nhau.
(Rô 12:4-5)*

phát sự cung ứng sự sống cho các chi thể của Ngài qua nhiều chi thể khác. Nếu ngón tay muốn được cung cấp máu, nó phải nhận lấy máu qua vai và cánh tay. Tương tự như vậy, là các chi thể trong Thân Thể, chúng ta nhận được sự cung ứng của mình qua các chi thể khác. Vì vậy, cố gắng tự tách mình khỏi các chi thể khác là đại tội.

SỐNG TRONG THÂN THỂ ĐẤNG CHRIST

Mắt, tai, bàn tay và bàn chân là gì? Các chi thể này là chính Đấng Christ. Đầu là Đấng Christ, và Thân Thể cũng là Đấng Christ. Mỗi chi thể là một phần thuộc về sự sống của Đấng Christ. Nếu tôi không chịu giúp đỡ những người đồng làm chi thể với mình, đó là tôi không chịu giúp đỡ Đấng Christ. Nếu tôi không sẵn lòng thừa nhận rằng mình cần họ, đó là tôi không sẵn lòng thừa nhận rằng mình cần Đấng Christ. Như tôi không thể tách khỏi Đầu, thì tôi cũng không thể tách khỏi Thân Thể. Dưới mắt của Đức Chúa Trời, chủ nghĩa cá nhân thật đáng ghét. Điều tôi không biết, một chi thể khác của Thân Thể sẽ biết; điều tôi không thể thấy, một chi thể khác của Thân Thể sẽ thấy; điều tôi không thể làm, một chi thể khác của Thân Thể sẽ làm. Vì vậy, tôi phải để các chi thể khác của Thân Thể cung ứng cho các nhu cầu của mình. Chúng ta phải liên tục sử dụng sự tương giao của Thân Thể, vì đó chính là sự sống của chúng ta.

Trong Cựu Ước, bị loại ra khỏi

sự tương giao là hình phạt nghiêm khắc nhất đối với con dân Y-sơ-ra-ên. Họ “sẽ bị tách rời khỏi dân của Ngài”. Điều này rất nghiêm trọng. Nếu ý định của Đức Chúa Trời là muốn chúng ta sống như những cá nhân, thì chúng ta có thể tiến tới một cách hoàn toàn tốt đẹp mà không cần đến nhau. Tuy nhiên, Ngài đã làm cho chúng ta trở nên các chi thể của Thân Thể Ngài; vì vậy, tách rời nhau thì chúng ta không thể tăng trưởng được.

Chúng ta phải nhìn thấy thực tại của sự cung ứng trong Thân Thể Đấng Christ, và chúng ta phải học tập sống trong Thân Thể và nhận được sự cung ứng trong Thân Thể. Trong Cựu Ước, chân đèn được đặt trong đèn thờ. Để nhìn thấy ánh sáng, chúng ta phải vào đèn thờ. Trong Tân Ước, đèn thờ là hội-thánh. Nếu người nào muốn nhìn thấy ánh sáng, người ấy phải đến với hội-thánh. Trong các buổi nhóm hội-thánh và giữa vòng các anh chị em, ánh sáng của Đức Chúa Trời mạnh mẽ hơn nhiều so với trong các cá nhân riêng rẽ. Ngày nay đèn thờ của Đức Chúa Trời là hội-thánh; chính Đức Chúa Trời cư ngụ trong hội-thánh. Vậy, ánh sáng của Ngài ở trong hội-thánh. Một người chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng khi nào người ấy đến với hội-thánh. Mọi sự Đấng Christ có đều ở trong Thân Thể của Ngài. Ai tuyên bố mình có thể làm một Cơ-đốc-nhân đơn độc là một người khờ dại. Không sớm thì muộn, tất cả những Cơ-đốc-nhân

*Không sớm
thì muộn,
tất cả các
Cơ-đốc-nhân
sống cá nhân
đều sẽ khô hạn.
Hễ sống trong
Thân Thể,
thì chúng ta sẽ nhận
được sự cung ứng
của Thân Thể,
dầu tình trạng
của mình ra sao đi nữa.*

sống cá nhân đều sẽ khô hạn. Hễ sống trong Thân Thể, thì chúng ta sẽ nhận được sự cung ứng của Thân Thể, dầu tình trạng của mình ra sao đi nữa. Mỗi chi thể cần phải học tập quý trọng sự cung ứng của Thân Thể và quý trọng mỗi chi thể. Chúng ta đều phải học tập sống trong Thân Thể, nghĩa là tất cả chúng ta phải học tập sống trong sự cung ứng của Thân Thể.

Watchman Nee

*Trích Sự Huyền Nhiệm
Của Đấng Christ, chương 4*

Sự Phán Xét

Kinh Thánh: Hê 9:27

Hê-bơ-rơ 9:27 là một trong những câu nghiêm trọng nhất trong cả Kinh Thánh. Câu ấy làm cho người ta cảm thấy áy náy khi đọc đến và cảm thấy không vui khi nghe đến. “Theo như đã định cho người ta phải chết một lần, rồi sau có sự phán xét” (Hê 9:27). Đây là điều tôi muốn nói đến hôm nay. Vấn đề được nêu lên gồm có hai phần. Phần thứ nhất là con người sẽ chết. Phần thứ hai là sau khi chết sẽ có sự phán xét. Nếu anh em thoát phần thứ nhất mà Đức Chúa Trời đã định, tức là sự chết, anh em cũng thoát khỏi phần thứ hai mà Ngài đã định, tức là sự phán xét. Theo chỉ định của Đức Chúa Trời, thứ nhất, mọi người đều phải chết, và thứ hai, mọi người phải chịu phán xét sau khi chết. Nếu điều được ấn định thứ nhất, là sự chết, được thực hiện, thì điều được ấn định thứ hai, là sự phán xét, cũng sẽ được thực hiện. Các bạn ngồi đây không cần đặt câu hỏi xem mình có bị phán xét không, mà chỉ cần hỏi mình có chết không. Đề tài tôi chia sẻ hôm nay là sự phán xét. Đó là điều không vui tai đối với các bạn và là điều tôi không muốn nói đến. Nhưng chúng ta không có sự lựa chọn nào khác. Dầu đó là điều không vui, anh em

vẫn phải nghe và tôi vẫn phải nói. Nếu sự chết có thật, thì sự phán xét cũng có thật. Nếu phải chết, thì anh em phải bị phán xét. Nếu có thể thoát chết, thì anh em cũng sẽ thoát khỏi sự phán xét.

Kinh Thánh cho chúng ta biết nhiều điều là những sự thật. Nếu anh em tin, chúng là sự thật. Nếu anh em không tin, chúng vẫn là sự thật. Không phải chỉ vì anh em không tin mà sự thật không còn là sự thật. Sự thật vẫn luôn luôn là sự thật.

Một sự thật Kinh Thánh cho chúng ta biết là Đức Chúa Trời. Anh em tin là có Đức Chúa Trời hay không tin thì không thành vấn đề; Đức Chúa Trời là một sự thật. Chẳng hạn như, mặt trời ở trên trời, dầu một người mù tin sự hiện hữu của mặt trời hay phủ nhận sự hiện hữu ấy thì mặt trời vẫn là một sự thật. Một sự thật khác Kinh Thánh cho chúng ta biết là tội. Người ta tin hay không tin có tội thì không thành vấn đề; sự thật về tội vẫn tồn tại.

Không những Kinh Thánh cho chúng ta biết những sự thật về Đức Chúa Trời và tội, mà còn cho chúng ta biết về sự chết. Một lần nữa, đây là một sự thật. Kinh Thánh nói về sự chết nhiều hơn người ta đề cập đến sự chết trong lời trò chuyện hàng

ngày. Nếu anh em tin sự chết có thật, sự chết sẽ đến với anh em. Nếu anh em không tin sự chết có thật, nó vẫn sẽ đến với anh em.

Kinh Thánh cho chúng ta biết một sự thật khác về tương lai. Nhiều người không mấy chú ý đến sự thật này vì nó nói về tương lai. Nhưng điều này có thật y như ba điều đã đề cập. Sự thật này là sự phán xét. Sự phán xét sẽ xảy ra đầu anh em tin hay không. Mọi loại tội lỗi—lớn hay nhỏ, tao nhã hay thô lỗ, quyến rũ hay xấu xí, do người nổi tiếng hay người vô danh vi phạm—đều sẽ bị Đức Chúa Trời phán xét. Đức Chúa Trời sẽ phán xét, đó là một sự thật. Anh em có thể tin hay phủ nhận; nhưng sự phán xét là một sự thật. Tôi bỏ qua thông lệ để nói thẳng với anh em về điều này. Tôi không cần dành thì giờ trưng dẫn bằng cứ để chứng minh rằng có sự phán xét. Sự thật không cần chứng minh. Đức Chúa Trời hiện hữu y như Kinh Thánh nói Ngài hiện hữu. Kinh Thánh nói về Đức Chúa Trời ngay từ lời mở đầu. Kinh Thánh không bao giờ chứng minh cách chi tiết làm thế nào có Đức Chúa Trời. Sự thật không cần bằng cứ. Kinh Thánh không cần chứng minh anh em có tội vì sự thật là anh em có tội. Kinh Thánh không cần

chứng minh anh em sẽ chết vì sự thật là anh em sẽ chết. Tương tự như vậy, Kinh Thánh không cần chứng minh sẽ có sự phán xét vì thật sẽ có sự phán xét.

Các bạn ơi, hôm nay tôi muốn hỏi các bạn một câu: “Tội lỗi của các bạn đã được giải quyết chưa?” Có lẽ các bạn đã nghe phúc-âm một vài lần, nhưng chưa giải quyết vấn đề tội, và các bạn chưa được cứu. Tôi phải nói với các bạn rằng sự chết chắc chắn sẽ xảy đến thế nào thì sự phán xét chắc chắn sẽ xảy đến thế ấy”. Các bạn không biết bao giờ mình sẽ chết. Các bạn cũng không biết bao giờ mình sẽ bị phán xét. Vì vậy, hãy giải quyết nan đề tội lỗi hôm nay. Các bạn không biết chưa giải quyết tội lỗi là nguy hiểm dường nào. Nhiều người nghĩ sự phán xét không quan trọng đến như vậy. Tuy nhiên, nếu bạn chưa giải quyết nan đề tội lỗi của mình hôm nay và chưa giải quyết vấn nạn về sự phán xét hôm nay, sự phán xét sẽ đến trên bạn không chút thương xót trong tương lai. Tôi khuyên bạn không nên ăn uống hoặc ngủ nghỉ cho đến khi nan đề tội lỗi được giải quyết. Vấn nạn này vô cùng quan trọng. Bạn phải giải quyết điều này cách triệt để trước mặt Đức Chúa Trời hôm nay. Nếu

*Theo
như đã
định cho người
ta phải chết một
lần, rồi sau có
sự xét đoán.
(Hê 9:27)*

không, khi sự phán xét đến, có hối cũng đã muộn.

HẬU QUẢ CỦA SỰ PHÁN XÉT

Không những Kinh Thánh nói sẽ có sự phán xét, mà còn nói về hậu quả của sự phán xét. Trong tương lai, Đức Chúa Trời sẽ phán xét tội lỗi của mọi người trên thế giới. Ngài sẽ báo trả những ai không biết Ngài và không vâng phục phúc-âm của Chúa Giê-su chúng ta. Họ sẽ phải chịu hình phạt đời đời (2 Tê 1:8-9) và đi vào hỏa ngục. Trong khi Kinh Thánh cho chúng ta biết Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, Kinh Thánh cũng nói về lửa hỏa ngục. Nếu chúng ta chưa nhận được ân điển tha thứ tội lỗi thì đó là điều nguy hiểm nhất. Những người không tin sẽ phải lìa khỏi mặt Chúa để đi vào hỏa ngục. Đó là hình phạt đời đời và không ai có thể thoát khỏi được.

BÀO CHỮA KHI BỊ PHÁN XÉT

Có lẽ một số người nghĩ: “Khi đứng trước ngài phán xét, tôi sẽ nói với Đức Chúa Trời: ‘Ngài không thể bỏ con vào hỏa ngục vì con không hiểu bài giảng’”. Một số người ngồi đây hôm nay có lẽ sẽ

nói: “Tôi không hiểu; tôi không sáng tỏ; tôi có thể lý luận với Đức Chúa Trời để bào chữa khi giờ phán xét đến”. Tuy nhiên Đức Chúa Trời đã trả lời cho bạn từ lâu. Vì vậy bạn không thể bào chữa được.

Xin bạn hãy chú ý nghe điều này: “Trong cuộc xét đoán, người

Ni-ni-ve sẽ đứng lên với dòng

đôi này mà định tội nó, vì họ như sự rao giảng

của Giô-na mà ăn năn; hướng chi đây có một

người lớn hơn Giô-na” (Math.

12:41). Trong câu

này Chúa Giê-su nói về một điều,

đó là sự phán xét. Đức Chúa Trời có

phán xét tội lỗi loài người trước

ngài phán xét trong tương lai không?

Đức Chúa Trời chỉ sẽ ngồi đó và để cho

người thành Ni-ni-ve đứng lên định tội họ.

Ni-ni-ve là một thành phố cổ đại, khá lớn và nổi tiếng.

Mọi người trong thành ấy đều là tội nhân. Đức Chúa Trời sai một tiên tri

tên là Giô-na đến công bố cho họ biết bốn mươi ngày nữa thành

Ni-ni-ve sẽ sụp đổ. Dân thành Ni-ni-ve nghe điều Giô-na rao

giảng. Sau đó họ kêu gọi ăn năn, từ người lớn nhất đến người nhỏ nhất

giữa vòng họ đều mặc vải gai và than khóc với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời thấy điều họ làm. Nhận

*Trong
cuộc xét đoán,
người Ni-ni-ve sẽ
đứng lên với dòng đôi
này mà định tội nó,
vì họ như sự rao giảng
của Giô-na mà ăn năn,
hướng chi đây có
một người lớn
hơn Giô-na.
(Math. 12:41)*

thấy họ đã quay khỏi đường tà, Ngài không rửa sả họ, và họ nhận được ân điển của sự tha tội. Chúa trưng dẫn trường hợp này để chứng minh rằng dân thành Ni-ni-ve sẽ định tội thế hệ này.

Dân thành Ni-ni-ve ăn năn khi họ nghe lời Giô-na rao giảng. Này, tại đây có điều tốt hơn Giô-na! Nhân loại ngày nay có lời từ miệng của Con Đức Chúa Trời. Ai chưa đọc Kinh Thánh? Ai chưa đọc phúc-âm Giảng? Ai dám phủ nhận sự kiện mình đã nghe lời của Con Đức Chúa Trời? Nếu bạn chưa bao giờ nghe rằng Con Đức Chúa Trời đã chết cho mình thì không có gì để nói. Nhưng nếu đã nghe điều đó, thì bạn không cách nào thoát khỏi sự phán xét tương lai. Vào giờ phán xét, dân thành Ni-ni-ve sẽ đứng lên nói: “Chúng tôi đã nghe Giô-na giảng và ăn năn; các anh nghe phúc-âm của Con Đức Chúa Trời mà không ăn năn. Làm thế nào các anh thoát khỏi tội này?”

Có lẽ một số người nói: “Đúng là Giô-na đến Ni-ni-ve rao giảng và dân thành Ni-ni-ve có cơ hội ăn năn. Nhưng tôi là một người ở nông thôn; không ai rao giảng phúc-âm cho tôi

tại nơi tôi sống. Có lẽ Đức Chúa Trời không thể kết tội một người như tôi”. Tuy nhiên, Chúa đề cập đến một sự kiện khác để người như vậy không thể bào chữa.

“Trong cuộc xét đoán, nữ vương Nam phương sẽ đứng lên với dòng dõi này mà định tội nó, vì bà đã từ đầu cùng trái đất đến nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn; huống chi đây có một người lớn hơn Sa-lô-môn!” (Math.

12:42). Vào giờ phán xét, nữ hoàng Nam phương sẽ đứng lên đáp lại lời tranh luận của những người như vậy và định tội thế hệ này.

Nữ hoàng Nam phương là nữ hoàng Sê-ba. Sê-ba là nước Ê-thi-ô-pi ngày nay. Nơi này thậm chí còn xa hơn Ai-cập. Nữ hoàng Sê-ba ở xa hàng ngàn dặm đã đến gặp Sa-lô-môn

vì bà nghe nói về danh tiếng và sự khôn ngoan của ông. “Huống chi đây có một người lớn hơn Sa-lô-môn!” Chúa Giê-su của chúng ta lớn hơn Sa-lô-môn! Những điều Ngài nói khôn ngoan thông sáng hơn Sa-lô-môn. Những gì Ngài nói có hiệu quả lớn lao hơn và sâu xa hơn, ảnh hưởng đến sự sống đời đời và sự diệt vong đời đời của con người. Một nữ hoàng từ phương

*Trong
cuộc xét đoán,
nữ vương Nam
Phương sẽ đứng lên
với dòng dõi này mà
định tội nó, vì bà đã từ
đầu cùng trái đất đến
nghe sự khôn ngoan
của Sa-lô-môn,
huống chi đây có
một người lớn
hơn Sa-lô-
môn.*

(Math. 12:41)

nam cách xa hàng ngàn dặm đã vui lòng đến để nghe những lời nói khôn ngoan của vua Sa-lô-môn. Bạn chỉ sống xa thành phố hai mươi dặm. Bạn không thể xuống phố tìm một nhà thờ giảng phúc-âm để nghe lời Chúa sao? Dầu bạn ở xa phố hàng trăm dặm, bạn không thể xuống phố tìm một nơi để nghe lời Chúa sao? Nữ hoàng Nam phương có thể định tội bạn vì bà đã đi hàng ngàn dặm. Tại sao bạn không thể ra khỏi nhà mình? Vì vậy, những người chưa được cứu không thể bào chữa gì vào giờ phán xét.

KHÔNG CÁCH NÀO THOÁT KHỎI GIỜ PHÁN XÉT

Có lẽ một số người nghĩ: “Nếu sự phán xét đến, tôi sẽ tìm cách trốn thoát”. Đừng ai thiếu khôn ngoan như vậy; nhưng e rằng một số người có ý tưởng đại đột ấy, nên tôi sẽ nói vài lời về điều đó. Có lẽ họ nghĩ: “Ai cũng phải chết và sau đó có sự phán xét. Tôi sẽ chết và xuống Âm phủ. Tôi sẽ trốn ở đó, không chịu ra khỏi đó. Những ai tốt lành sẽ sống lại để được sự sống. Những ai gian ác sẽ sống lại để bị định tội. Còn tôi, tôi quyết định không sống lại; tôi sẽ trốn tại Âm phủ. Như vậy không được sao?” Nhưng điều đó không hiệu quả đâu.

Xin hãy lắng nghe lời Đức Chúa

Trời: “Dầu chúng nó đào đến Âm phủ, tay Ta cũng sẽ móc chúng nó ra” (A-mốt 9:2, so sánh với Thi. 139:8). Bạn nghĩ mình có thể thoát khỏi sự phán xét bằng cách trốn ở Âm phủ và bằng cách khép miệng Âm phủ lại. Tuy nhiên, tay Đức Chúa Trời sẽ đem bạn ra khỏi đó.

Một nhóm người khác, các khoa học gia hay các phi công ngày nay, có lẽ sẽ nghĩ rằng vào ngày phán xét họ sẽ lên trời trong một chiếc máy bay để trốn khỏi sự phán xét. Nhưng cách đó cũng không hiệu quả. Xin nghe lời này: “Dầu chúng nó trèo lên trên trời, Ta cũng sẽ làm cho chúng nó từ đó xuống” (A-mốt 9:2). Bạn có thể leo lên cao, nhưng Đức Chúa Trời sẽ đem bạn xuống.

Dầu bạn phải nỗ lực nhiều để trèo cao, nhưng Đức Chúa Trời đem bạn xuống cách khá dễ dàng.

Có lẽ một số người nghĩ: “Tôi sẽ trốn lên núi và núp trong các bụi rậm. Khi ấy ai tìm ra tôi được?” Tuy nhiên Lời Đức Chúa Trời chép: “Dầu chúng nó ẩn mình nơi chót núi Cạt-mên, Ta cũng sẽ đi tìm đặng kéo chúng nó ra” (c. 3). Có lẽ bạn nghĩ rằng có rất nhiều cây cối trên núi cao và nếu bạn trốn tại đó bạn có thể thoát khỏi sự phán xét. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ tìm được bạn và đem bạn ra.

Một số có lẽ nghĩ rằng mình không thể trốn ở Âm phủ, hay bay

*Tôi
sẽ đi đâu
xa Thần Chúa?
Tôi sẽ trốn đâu
khỏi mặt
Chúa?
(Thi 139:7)*

lên trời, trốn trên núi, nên họ sẽ trốn dưới đáy biển. Nhưng lời Đức Chúa Trời chép: “Dầu chúng nó lánh khuất Ta nơi đáy biển, Ta cũng sẽ sai rắn cắn chúng nó tại đó” (c. 3). Bạn có thể trốn ở đáy biển, nhưng Đức Chúa Trời sẽ ra lệnh cho rắn cắn bạn và bạn không có nơi nào tẩu thoát.

Một số tình trạng được đề cập trên đây chỉ là một vài hình ảnh Đức Chúa Trời vẽ ra cho bạn. Bạn có thể thoát khỏi tay loài người bằng cách đi đến Âm phủ, lên trời, lên núi cao hay xuống đáy biển, nhưng bạn không thể thoát khỏi tay Đức Chúa Trời. Theo Kinh Thánh, bạn không cách nào trốn thoát và không cách nào lý luận.

NHỮNG TÌNH TRẠNG KHÁC TRONG SỰ PHÁN XÉT

“Khốn thay cho người, ở Cô-ra-xin! Khốn thay cho người, ở Bết-sai-đa! Vì các việc quyền năng đã làm giữa các người, nếu đã làm trong Ty-rơ và Si-đôn, thì họ đã mặc vải bằng lông, đội tro mà ăn năn từ lâu rồi. Vậy, Ta nói cùng các người, trong ngày xét đoán, Ty-rơ và Si-đôn sẽ dễ chịu hơn các người. Còn người, ở Ca-bê-na-um, người há sẽ được nhắc lên đến tận trời ư? Người ấy phải hạ xuống tới Âm phủ! Vì các việc quyền năng đã làm giữa người, nếu làm tại Sô-đôm, thì thành ấy còn lại đến ngày nay. Vậy, Ta nói cùng các người, trong ngày xét đoán, xứ Sô-đôm sẽ dễ chịu hơn người” (Math. 11:21-24). Các bạn ơi, xin hãy nghe. Các bạn càng nghe

phúc-âm thì trước ngai phán xét trong tương lai các bạn sẽ càng nói ít đi. Nếu ngày nay bạn vẫn phạm tội, sống cho thế gian, tìm kiếm những lạc thú của mình và cho phạm tội là nghề nghiệp của mình, tôi xin bạn hãy cân nhắc vấn đề phán xét. Bạn sẽ không sống mãi đâu và bạn sẽ không được miễn chịu phán xét. Sự phán xét dứt khoát chắc chắn như sự chết.

Tôi đã nói với người dân Thượng Hải rằng họ sẽ trở nên giống như Ty-rơ và Si-đôn trong tương lai. Ty-rơ và Si-đôn từng rất phồn thịnh, nhưng ngày nay chúng chỉ là nơi giăng lưới. Vì dân chúng đầy dẫy tội lỗi gian ác, Đức Chúa Trời đã sai lửa và lưu hoàng đến hủy diệt hoàn toàn Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Cách đây hai năm, một nhà khảo cổ Mỹ đã đến Sô-đôm để tìm chứng tích lịch sử. Ông thấy cả xứ đều đầy những vết tích của chất lưu huỳnh. Ôi Thượng Hải, những điều Ty-rơ và Si-đôn phải trải qua còn dễ chịu hơn những gì Thượng Hải phải trải qua trong ngày phán xét. Những gì Sô-đôm kinh nghiệm còn dễ chịu hơn những gì Thượng Hải phải đối diện. Trước khi Chúa ra đời, Con Đức Chúa Trời chưa chết để mang tội lỗi chúng ta, và con người không biết về tội lỗi và sự phán xét. Họ vẫn còn có thể bào chữa được. Nhưng bạn đã nghe rằng Con Đức Chúa Trời đã chết cho bạn. Nếu bạn không giải quyết vấn đề tội lỗi của mình hôm nay, tôi muốn đổ hết nước mắt của mình vì bạn! Nếu chúng tôi là những người

rao giảng phúc-âm có đủ nước mắt, chúng tôi muốn đổ hết ra cho bạn! Sự phán xét tương lai sẽ cực kỳ nghiêm trọng. Thế giới sẽ qua đi và bạn sẽ qua đi; tất cả những niềm vui thế gian cũng sẽ qua đi. Nhưng sự phán xét sẽ không qua đi.

LÀM THẾ NÀO THOÁT KHỎI SỰ PHÁN XÉT

Tôi phải nói một ít về phương cách để con người thoát khỏi sự phán xét. Để thoát khỏi sự phán xét, trước hết chúng ta phải hỏi tại sao chúng ta phải bị phán xét trong tương lai. Vì mỗi một người đã phạm tội, nên mỗi một người phải bị phán xét. Nếu bạn có thể thoát khỏi tội, thì bạn có thể thoát khỏi sự phán xét.

“Sự phán xét” theo nguyên văn là cùng một từ ngữ với “sự công chính” và “sự định tội” hay “sự kết án”. Khi gặp chữ “sự phán xét”, chúng ta có thể đổi nó thành “sự định tội”. Chẳng hạn như đọc “rồi sau có sự phán xét” (Hê 9:27) cũng giống như “rồi sau có sự kết án”. Tội là vấn đề không ai có thể thoát khỏi. Nếu con người không phạm tội, chúng ta có thể phá sập phòng nhóm này vì không cần đến nó nữa. Tôi cũng có thể đổi việc làm. Không phải tôi rao giảng ở đây vì tôi không có cách nào khác để kiếm sống. Tôi có thể

thôi làm Cơ-đốc-nhân. Tôi có thể đốt quyển Kinh Thánh này, và tôi dạn dĩ làm đủ mọi điều. Nhưng tội lỗi có thật và nó là một sự kiện vững chắc đến nỗi chúng ta cần Đấng Cứu Rỗi. Tôi biết rằng có Con Đức Chúa Trời mang tội lỗi tôi, và tôi biết rằng có Con Đức Chúa Trời đổ huyết Ngài để cứu chuộc tôi khỏi tội lỗi. Tôi biết rằng một khi nan đề tội lỗi được giải quyết, nan đề sự phán xét cũng được giải quyết. Có một phương cách và có sự cứu rỗi.

Đức Chúa Trời dùng phương cách nào để cứu chúng ta khỏi tội lỗi? Tôi có tội lỗi và tội lỗi đáng phải chịu phán xét và hỏa ngục.

Tuy nhiên Lời Đức Chúa Trời cho chúng ta biết Con Đức Chúa Trời đã chết vì tội lỗi chúng ta. Con Đức Chúa Trời đã chết vì chúng ta. “Con Đức Chúa Trời”! Từ ngữ này thật ngọt ngào cho môi miệng tôi, êm dịu hơn âm nhạc cho tai tôi và thật nên thơ làm lòng tôi rung cảm.

Con Đức Chúa Trời đã đến và chết cho tôi.

Con Đức Chúa Trời đã mang tội lỗi tôi và chịu hình phạt vì tội lỗi tôi trên thập tự giá. Vì vậy tôi được cứu rỗi và bây giờ tôi được tự do. Đó là tin vui! Mục đích của tôi không phải là đem tin buồn đến cho bạn rằng bạn phải chết và bị phán xét. Tôi đã bày tỏ cho bạn sự phán xét trước để bạn

*Thế
giới sẽ
qua đi và
bạn sẽ qua
đi; tất cả những
niềm vui thế gian
cũng sẽ qua đi.
Nhưng sự
phán xét
sẽ không
qua
đi.*

thấy nhu cầu của mình; bạn cần có một Cứu Chúa mang tội lỗi của bạn.

Tôi xin kể cho bạn một câu chuyện: Trong cuộc Nội Chiến tại Mỹ, có hai anh em họ. Một người sống ở miền bắc và người kia sống ở miền nam. Cả hai đều đi lính. Miền nam thất trận, nhiều người lính bị miền bắc cầm tù. Người anh làm cai tù. Anh khám phá em mình là một trong các tù nhân. Anh không dám nói gì cả. Ban đêm, anh cởi áo mình ra cho người em mặc vào và trốn thoát. (Vào thời ấy các tù nhân phải bị xử tử sáng hôm sau). Anh mặc áo em mình vào và làm tù nhân thế cho em. Về sau có người khám phá ra đó là một xác chết không đúng người. Họ vẫn có thể tìm cách bắt người em, nhưng theo luật, họ phải để người em tự do vì người anh đã chết thế cho em. Không ai có thể chết hai lần. Ôi! Đó là một ví dụ nhỏ về thập tự giá.

Xin đừng hiểu lầm lời tôi nói. Đừng nghĩ rằng Chúa Giê-su đến để phục vụ xã hội, rao giảng về bác ái và sự bình đẳng cho mọi người, và trở nên gương mẫu cho nhân loại. Tôi đã đọc Tân Ước ít nhất một trăm lần và chưa bao giờ tìm thấy một sự dạy dỗ như vậy trong Kinh Thánh. Đó

không phải là tin mừng. Đó là tin buồn đến từ ma quỷ và địa ngục. Kinh Thánh cho chúng ta biết Giê-su đến để chịu phán xét thay cho chúng ta. Chúng ta đáng chết, nhưng Giê-su chết thay cho chúng ta. Chúa Giê-su đã nói khi Ngài ở

trên thập tự giá: “Đức Chúa Trời tôi ôi, Đức Chúa Trời tôi ôi, sao Ngài lia bỏ tôi?”

(Math. 27:46). Đức Chúa Trời không thể làm gì khác hơn là bỏ Ngài tại đó vì Ngài mang tội lỗi của chúng ta. Ngài từ trời đến để mở đường cho chúng ta đi đến cõi trời. Ngài lia khỏi Đức Chúa Trời và đến thế giới này để chúng ta đến gần Đức Chúa Trời. Ngài chịu nghèo khó để chúng ta trở nên giàu có. Ngài đến trên trái đất này để chúng ta được tự do khỏi [xiềng xích] của trái đất.

Ngài chịu phán xét thay cho chúng ta để ai tin Ngài thì khỏi bị phán xét. Các bạn ơi, khi nghe phúc-âm, luôn luôn các bạn nghe nói về thập tự giá. Từ ngữ *thập tự giá* không có ý nghĩa nào khác hơn là Chúa Giê-su mang sự phán xét của chúng ta và chịu hình phạt thay cho chúng ta.

Tôi xin kể một câu chuyện khác. Trước khi nước Mỹ thịnh vượng như hiện nay, những người Anh và Pháp đến nhập cư ở vùng duyên hải miền Đông

*Ai
tin
Ngài
thì chẳng
bị định tội
đâu; ai không
tin thì đã bị định
tội rồi, vì không
tin đến danh
Con độc sinh
của Đức
Chúa
Trời.
(Gi. 3:18)*

nước Mỹ. Về sau, người ta đi tìm vàng ở San Francisco và bắt đầu đào được vàng ròng. Tin tức lan đến miền Đông và một số người đi đến San Francisco để đào vàng. Có một cặp vợ chồng nọ thảo luận về việc bán tài sản của họ để đi đào vàng; họ hi vọng khi làm như vậy họ sẽ trở nên giàu có. Cuối cùng người chồng ra đi, suốt hơn một năm, người vợ không nhận được thư từ gì cả. Một ngày kia người vợ nhận được một bức điện tín từ người chồng với nội dung: “VÀNG, HÃY ĐẾN”, có nghĩa là anh đã tìm được vàng và người vợ hãy đến với anh. Người vợ vô cùng vui mừng đem con lên thuyền đến San Francisco. Vào thời ấy phương tiện vận chuyển còn khó khăn và kênh đào Panama chưa mở. Lúc ấy cũng chưa có tàu lửa. Việc lưu thông từ đông sang tây mất nhiều thời gian. Một ngày kia, đang khi họ ở trên thuyền, bỗng có một tiếng nổ lớn. Ban đầu cô tưởng có hải tặc lên thuyền. Cô khóa cửa, ngồi bên trong, không dám ra ngoài. Về sau cô nghe mùi khói và biết có điều bất ổn; có lẽ chiếc tàu bốc cháy. Cô mở cửa ra và khám phá chiếc tàu thật đang bốc cháy. Ngay lập tức cô đem con chạy ra boong tàu. Các xuống cấp cứu đang được hạ xuống. Nhưng chiếc cuối cùng đã đầy

người. Thông thường khi tàu chìm, phụ nữ và trẻ em được ưu tiên đi trước. Vì cô ra quá trễ, mọi người khác đã lên hết trên xuống. Cô nài nỉ khẩn thiết, và các thủy thủ hứa nhận một trong hai người. Tình huống ấy thật khó xử: đưa con trai sống và người mẹ chết? Hay người mẹ sống và con trai chết? Họ không thể cùng chết hoặc cùng sống với nhau. Giữa hai người, ít nhất một người phải chết để người kia sống. Sau cùng, người mẹ viết tên và địa chỉ chồng mình, đưa cho các thủy thủ, nhờ họ giao con cho chồng mình khi họ đến nơi bình an. Rồi người mẹ nói với con: “Con trai của mẹ! Khi con gặp cha, con hãy nói với cha rằng mẹ đã chết cho con trong lửa và nước để con được thấy mặt cha”. Đó là một hình ảnh nhỏ về việc Chúa chết thay cho chúng ta. Nguyên chúng ta nghe Giê-su nói với mình: “Các tội nhân ơi, Ta chết cho các con trên thập tự giá để các con thấy được mặt Cha thiên thượng. Ta chết và các con sống. Hãy tin cách chân thành”.

Mục đích duy nhất của tôi là bày tỏ cho bạn thấy sự chết và sự phán xét là điều chắc chắn. Tuy nhiên Đức Chúa Trời thương yêu chúng ta và đã chuẩn bị sự cứu rỗi cho chúng ta.

Quả thật, quả thật Ta nói cùng các người, ai nghe lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống đời đời, không đến sự định tội, song đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống rồi.
(Gi. 5:24)

Con Ngài đã chết cho chúng ta. Bạn ơi, xin hãy tiếp nhận Giê-su Christ làm Cứu Chúa của mình hôm nay.

Xin nghe câu này: “Ai tin Ngài thì chẳng bị định tội đâu; ai không tin thì đã bị định tội rồi, vì không tin đến danh Con độc sanh của Đức Chúa Trời” (Giăng 3:18). Xin chú ý đến từ ngữ “định tội”, tức là “phán xét” theo nguyên văn. Nói cách khác: “Ai tin Ngài thì không bị phán xét; nhưng ai không tin thì đã bị phán xét rồi”. Không phải tôi nói câu này, mà Đức Chúa Trời và Chúa Giê-su nói câu này.

Xin nghe một câu khác: “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, ai nghe lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì có sự sống đời đời, không đến sự định tội, song đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống rồi” (Giăng 5:24). Câu này cho chúng ta biết nếu một người nghe lời của Chúa Giê-su và tin Đấng Sai Ngài, (1) người ấy có sự sống đời đời; (2) người ấy sẽ không bị phán xét; và (3) người ấy đã vượt khỏi sự chết mà vào sự sống.

Tôi muốn hỏi bạn có tin Con Đức Chúa Trời không. Nếu bạn chưa tin Ngài, xin hãy tiếp nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình ngay bây giờ. Tôi từng ngồi bên cạnh một người đang hấp hối. Nếu bạn đang ngồi bên cạnh một người hấp hối, tôi không biết bạn sẽ nghĩ gì. Tôi đang giảng dạy ở một nơi kia, có người đến mời tôi chia sẻ phúc-âm cho một bác sĩ sắp chết. Ông ấy biết chút ít về hội-thánh, nhưng ông đang bị lao phổi trầm trọng. Tôi đến

gặp ông. Ông nói: “Tôi có nghe nói về Giê-su, nhưng tôi luôn luôn khước từ Ngài”. Tôi khuyên ông hãy nghỉ ngơi, nhưng ông nói: “Tôi là một bác sĩ. Tôi biết bệnh tình tôi đã đến mức độ nào, tôi biết tôi sắp chết. Tôi là một bác sĩ quân y, tôi đã gặp nhiều hạng người và đã phạm nhiều tội lỗi. Tôi hối tiếc vì bây giờ không có lối thoát. Tôi đã phạm tất cả những tội ấy và lòng tôi không có sự bình an. Sau khi tôi chết, tôi không được gặp Đức Chúa Trời”. Ông ấy cứ tiếp tục nói như vậy, nhưng tôi đọc Giăng 5:24 cho ông. Khi nghe lời này, ông nhận biết Đức Chúa Trời muốn ban sự sống cho loài người và hễ khi nào họ tin, họ sẽ nhận được sự sống đời đời và không đến sự định tội, nhưng được vượt khỏi sự chết mà đến sự sống. Khi nhận được lời này, ông được bình an. Khoảng thì giờ sau tôi ở bên ông hoàn toàn khác biệt với khoảng thì giờ đầu. Khi tôi đến, ông đang than khóc; khi tôi ra về, ông có thể bắt tay tôi và cảm ơn tôi. Tôi biết một ngày kia tôi sẽ gặp lại ông. Các bạn ơi, xin đừng chờ đợi đến ngày ấy rồi mới tin; đừng chờ đến cơ hội cuối cùng của mình rồi mới tin. Xin hãy nói với Đức Chúa Trời ngay giờ này: “Đức Chúa Trời ơi, ngay bây giờ con xin tiếp nhận Con của Ngài”. Ôi, Con Đức Chúa Trời đã chết cho bạn và đã bị phán xét thay cho bạn. Vì vậy, các tội nhân ơi, xin hãy đến.

Watchman Nee

Bộ Sưu Tập Các Tác Phẩm Của Watchman Nee - quyển 18, trang 343 - tiếng Anh

Đọc Câu Nguyện

Lời Chúa

Ngay khi một em bé ra đời, điều nó cần nhất là bú sữa để được nuôi dưỡng. Nếu không được nuôi dưỡng, đứa bé sơ sinh ấy chẳng những không lớn lên cách bình thường, mà chẳng bao lâu sẽ trở nên yếu ớt và cuối cùng chết đi. Sau khi được cứu và được tái sinh, nhu cầu cấp thiết nhất của chúng ta cũng là học cách nhận lãnh Chúa làm sữa và chất dinh dưỡng thuộc linh. Nếu thiếu sự nuôi dưỡng thuộc linh, chúng ta không cách nào tăng trưởng đúng đắn và chẳng bao lâu chúng ta sẽ chết về mặt thuộc linh.

Trong các sách phúc-âm, Chúa Giê-su trình bày chính Ngài là bữa tiệc để chúng ta ăn uống. Trong Giăng chương 4, Ngài nói Ngài là nước sống động cho chúng ta uống. Trong chương thứ sáu của sách này, Ngài nói Ngài là bánh sự sống cho chúng ta ăn. Rồi trong 1 Cô-rin-tô chương 12, Kinh Thánh chép: “Chúng ta... đã chịu uống cùng một Thánh Linh”. Chúng ta uống Ngài, chúng ta ăn Ngài và nhờ đó vui hưởng Ngài, tiếp nhận Ngài là chất bổ dưỡng thuộc linh của mình. Chúng

ta phải ngợi khen Chúa vì Giê-su Christ đã trình bày chính Ngài cho chúng ta như bữa tiệc để đáp ứng mọi nhu cầu và cung ứng mọi sự cho chúng ta. Chúng ta đều biết danh Ngài là Đấng TA LÀ vĩ đại, có nghĩa TA LÀ bất cứ điều gì dân Ta cần.

LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI TRỞ NÊN THỨC ĂN CHO CHÚNG TA

Trong 1 Phi-e-rơ 2:2-3 chúng ta có phân đoạn quan trọng nhất: “Thì hãy ham thích sữa thuộc linh tinh khiết của Lời (Đạo — Bản TT) như con đò mới đẻ, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà đạt đến sự cứu rỗi — nếu anh em thật đã nếm Chúa là nhân từ”. Những câu này quan trọng đối với chúng ta vì cho biết rõ cách nếm Chúa, ấy là hãy uống “sữa thuộc linh tinh khiết của Lời”. Nếu muốn nếm biết Đấng Christ, chúng ta phải uống sữa của Lời Chúa vào trong mình. Rồi chúng ta sẽ được nuôi dưỡng để lớn lên về mặt thuộc linh. Ngợi khen Chúa, Kinh Thánh nói nếm! Kinh Thánh không nói chúng ta biết phương diện này hay phương diện kia về

Chúa, nhưng nói rằng chúng ta nếm Chúa. Khi uống sữa của Lời Chúa, chúng ta thật sự nếm Chúa. Vì vậy phương cách để chúng ta nếm Chúa đơn giản là uống sữa của Lời Chúa. Lời Chúa không những để chúng ta nghiên cứu hay học hỏi, mà hơn nữa, còn để chúng ta nếm. Phương cách Chúa nuôi dưỡng Thân Thể Ngài là dùng Lời Ngài. Nếu chúng ta muốn vui hưởng Chúa và được nuôi dưỡng bởi Ngài, chúng ta phải đến với Lời Chúa để nếm Ngài.

Tuy nhiên, hầu hết chúng ta quan niệm rằng Kinh Thánh là một loại sách dạy dỗ, một quyển sách đầy những giáo lý. Do đó, chúng ta đến với Lời Chúa với ý định để hiểu biết một điều gì đó. Trong cả đời sống Cơ-đốc của mình, chúng ta đã nhận lãnh bao nhiêu Lời

Chúa làm thức ăn cho linh mình? Phải thành thật trả lời rằng hầu hết chúng ta đã ăn rất ít. Chúng ta không được đến với Kinh Thánh chỉ để học hỏi và hiểu biết. Kinh Thánh không phải là cây kiến thức; Kinh Thánh là cây sự sống! Nếu chúng ta ăn Lời Đức Chúa Trời như cây kiến thức, thì chúng ta đã dùng Kinh Thánh cách sai lầm, vì 2 Cô-rin-tô 3:6 nói rằng văn tự làm cho chết. Chúng ta đừng bao giờ nhận lấy

Kinh Thánh như một quyển sách văn tự, nhưng phải nhận lấy như sách sự sống.

Mọi Cơ-đốc-nhân đều biết chức năng của Lời Đức Chúa Trời là mặc khải Đức Chúa Trời cho chúng ta. Mặc dầu điều ấy đúng, nhưng đó không phải là chức năng chính của Kinh Thánh. Chức năng chính của Kinh Thánh là truyền Đức Chúa Trời vào trong chúng ta làm sự sống và chất dinh dưỡng của sự sống. Kinh

Thánh không những cho chúng ta sự hiểu biết về Đức Chúa Trời và tình yêu của Ngài, mà còn truyền chính Đức Chúa Trời vào trong chúng ta. Mỗi khi đọc Kinh Thánh, chúng ta không nên chỉ cố gắng hiểu biết Kinh Thánh, nhưng hãy nhận lãnh một điều gì đó thuộc yếu thể tính của Đức Chúa

Trời vào trong mình giống như chúng ta ăn thức ăn. Rồi như thức ăn, tổ chất ấy sẽ được hấp thụ vào trong chính bản thể của chúng ta.

1 Ti-mô-thê 4:6 nói rằng chúng ta “được nuôi dưỡng bằng lời của đức tin” (nguyên văn). Chắc chắn chúng ta đã đọc câu này nhiều lần, nhưng chúng ta có lưu ý những chữ “nuôi dưỡng” không? Ngợi khen Chúa! Sứ đồ Phao-lô quan niệm rằng Lời của Đức Chúa Trời là thức

*Chức năng chính
của Kinh Thánh
là truyền
Đức Chúa Trời
vào trong chúng ta
làm sự sống và
chất dinh dưỡng
của sự sống.*

ăn nuôi dưỡng con cái Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng phải có nhận thức như vậy đối với Lời Đức Chúa Trời. Chúng ta không nên xem lời Chúa như kiến thức, nhưng như thức ăn nuôi dưỡng và cung cấp cho chúng ta luôn luôn.

1 Ti-mô-thê 1:10 nói về những điều “nghịch với sự dạy dỗ lành mạnh” (nguyên văn). Bản King James dùng từ ngữ “đúng đắn” (sound) thay vì chữ “lành mạnh” (healthy). Lời Đức Chúa Trời không chỉ là giáo lý đúng đắn dành cho tâm trí, nhưng còn là giáo lý lành mạnh dành cho sự sống. Từ ngữ “lành mạnh” trong tiếng Hi-lạp tương đương với chữ “vệ sinh” trong tiếng Anh. Vệ sinh liên quan nhiều đến sức khỏe. Chúng ta phải có [điều gì vượt trội] hơn là lời đúng đắn; chúng ta phải có lời lành mạnh nuôi dưỡng và cung ứng cho mình.

Kinh Thánh chứa đựng ít nhất ba ví dụ về những người ăn Lời Đức Chúa Trời. Người đầu tiên là Giê-rê-mi, ông nói: “Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi...” (Giê 15:16a). Ăn một điều gì đó không những là tiếp nhận vào, mà còn là hấp thụ nữa. Hấp thụ là tiếp nhận một điều gì đó vào trong mình, tiêu

hóa và làm cho nó trở nên một phần của chính mình. Ví dụ thứ hai về một người ăn Lời Đức Chúa Trời được ghi lại trong sách Ê-xê-chi-ên là tiên tri Ê-xê-chi-ên (3:1-3). Kế đến trong Khải thị chương 10 chúng ta đọc thấy sứ đồ Giăng cũng ăn Lời Đức Chúa Trời.

Gie-rê-mi nói: “Lời Ngài là sự vui mừng hơn hờ của lòng tôi vậy” (Giê 15:16b). Đó là một sự vui hưởng. Sau khi được ăn vào, Lời trở nên sự vui mừng và cũng trở nên sự hờ hờ. Lời Đức Chúa Trời là sự vui hưởng; sau khi được chúng ta ăn vào và được hấp thụ vào bản thể của chúng ta, Lời trở thành niềm vui ở bên trong và sự hờ hờ ở bên ngoài của chúng ta. Đa-vít nói: “Lời Chúa ngọt hòng tôi dưỡng bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi!” (Thi 119:103). Lời thật là sự vui hưởng, thậm chí ngọt ngào và dễ chịu hơn cả mật ong cho chúng ta nếm.

trong miệng tôi!” (Thi 119:103). Lời thật là sự vui hưởng, thậm chí ngọt ngào và dễ chịu hơn cả mật ong cho chúng ta nếm.

Qua những câu này chúng ta nhận biết Lời Đức Chúa Trời không những để chúng ta học hỏi, mà hơn nữa còn để chúng ta nếm, ăn, vui hưởng và tiêu hóa. Chúa Giê-su thậm chí nói về Lời Đức Chúa Trời như thức ăn thuộc linh: “Có chép rằng: Loài

*Người ta sống
chẳng những chỉ
nhờ bánh thôi đâu,
song cũng nhờ
mọi lời ra từ
miệng Đức Chúa
Trời nữa.
(Math. 4:4)*

người sống chẳng những chỉ nhờ bánh thôi đâu, song cũng nhờ mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời nữa” (Math. 4:4). Mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời là thức ăn thuộc linh nuôi dưỡng chúng ta. Đó là thức ăn mà chúng ta cần phải nhờ đó mà sống.

YẾU THỂ TÍNH CỦA LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

Tổ chất, yếu thể tính, của Lời Đức Chúa Trời là gì? Câu trả lời được tìm thấy trong 2 Ti-mô-thê 3:16: “Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời hà hơi vào...” Bản King James chép: “đều được ban cho bởi sự linh cảm của Đức Chúa Trời”, nhưng ý nghĩa trong nguyên ngữ là được Đức Chúa Trời thổi vào. Cả Kinh Thánh đều là hơi thở của Đức Chúa Trời. Chúng ta biết Đức Chúa Trời là Linh (Giăng 4:24); Linh là yếu thể tính và bản chất của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Linh (y như cái bàn là gỗ). Vì Lời là hơi thở của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Linh, nên bất cứ điều gì Đức Chúa Trời thổi ra cũng đều là Linh! Vì thế, yếu thể tính hay bản chất của Lời Đức Chúa Trời là Linh. Lời Đức Chúa Trời không chỉ là một ý tưởng, sự khả thị, sự dạy dỗ hay giáo lý, nhưng là Linh. Linh chính là tổ chất của Lời Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta thấy tại sao Chúa Giê-su bảo chúng ta rằng lời Ngài nói ra là linh và sự sống (Giăng 6:63). Một khả thị, tư tưởng hay sự dạy dỗ không bao giờ có thể là sự sống, nhưng vì Lời là Linh, nên Lời

là sự sống. Bản chất của Quyển Sách ấy chính là yếu thể tính của Đức Chúa Trời. Mỗi khi đến với Quyển Sách ấy, chúng ta phải nhận biết mình đang chạm đến Đức Chúa Trời và đang tiếp xúc với Ngài!

TIẾP NHẬN LỜI CHÚA BẰNG CÁCH CẦU NGUYỆN

Sau khi nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời chính là yếu thể tính của Đức Chúa Trời, và nhận biết Lời Ngài là sự vui hưởng và chất dinh dưỡng thuộc linh cho mình, bây giờ chúng ta cần phải nhìn thấy phương cách đúng đắn để đến với Lời Ngài. Phương cách ấy là gì? Chúng ta cần xem Lời Đức Chúa Trời được ghi lại trong Ê-phê-sô 6:17-18: “Cầm (hay: nhận lấy) gươm của Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời”. Ấy là Linh là Lời Đức Chúa Trời. Sau đó, câu 18 tiếp: “bằng đủ thứ cầu nguyện và nài xin” (Hi-văn). Như vậy những câu này đi chung với nhau như sau: “Cầm (hay: nhận lấy) gươm của Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời, bằng đủ thứ cầu nguyện và nài xin”. Theo câu Kinh Thánh này, chúng ta nhận lấy Lời Đức Chúa Trời bằng cách nào? Bằng đủ thứ cầu nguyện và nài xin. Đó là điều chúng tôi gọi là đọc-cầu-nguyện! Một lần nữa, chúng ta phải lặp lại — Lời Đức Chúa Trời phải được tiếp nhận bằng mọi cách cầu nguyện.

CÁCH ĐỌC-CẦU-NGUYỆN

Anh em chỉ cần đơn giản đến với Lời Chúa và đọc-cầu-nguyện

vài câu mỗi sáng, mỗi tối. Anh em không cần nặn óc tìm ra vài lời điển đạt và không cần suy xét điều mình đọc. Hãy cầu nguyện bằng chính những lời anh em đọc. Trong mỗi trang và mỗi câu Kinh Thánh đều có lời cầu nguyện sống động.

Anh em không cần nhắm mắt khi đang đọc - cầu - nguyện. Hãy nhìn chăm vào Lời đang khi cầu nguyện. Trong cả sáu mươi sáu sách của Kinh Thánh, chúng ta không thể tìm ra một câu nào bảo chúng ta phải nhắm mắt để cầu nguyện, nhưng có một câu bảo chúng ta rằng Giê-su ngược mắt lên trời mà nói rằng: “Cha ơi...” (Giăng 17:1). Ngài nhìn lên trời trong khi cầu nguyện. Chúng tôi không tranh luận theo giáo lý, nhưng chúng ta phải nhận biết mình không

cần nhắm mắt khi cầu nguyện. Tốt hơn chúng ta nên khép tâm trí mình lại! Chẳng hạn như khi đọc-cầu-nguyện Ga-la-ti 2:20, hãy đơn giản nhìn vào trang sách chép rằng: “Tôi đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá”. Rồi với mắt mình cứ nhìn Lời Chúa, hãy cầu nguyện từ nơi sâu thẳm ở bề trong mà nói rằng: “Ngợi khen Chúa, ‘tôi đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá’. Ha-lê-lu-gia! ‘Đóng đinh

với Christ trên thập tự giá’. A-men! ‘Tôi đã’. Chúa ơi, ‘con đã bị đóng đinh trên thập tự giá’. Ngợi khen Chúa! ‘Đóng đinh với Christ trên thập tự giá’. A-men! ‘Tôi đã bị đóng đinh với Christ trên thập tự giá’. Ha-lê-lu-gia! A-men! ‘Dầu vậy tôi sống’. A-men! ‘Tôi sống’. Ô, Chúa! ‘Tôi sống’. ‘Nhưng không phải là tôi sống nữa’. Ha-lê-lu-gia! A-men! ‘Bèn là Christ sống ở trong tôi’ v.v...” Sau đó có thể anh em quay qua Giăng 10:10 và đọc: “Ta đã đến

hầu cho chiên được sự sống”. Rồi mắt vẫn nhìn Kinh Thánh, anh em có thể cầu nguyện: “‘Ta đã đến’. A-men! ‘Ta đã đến’. Ha-lê-lu-gia! ‘Ta đã đến hầu cho chiên được sự sống’. Ngợi khen Chúa! ‘Hầu cho chiên được sự sống’.

Ha-lê-lu-gia! ‘Sự sống’. A-men! ‘Sự

sống’. A-men! ‘ Sự sống’. Ô, Chúa, ‘Sự sống’ ”.

Anh em không cần sáng tác một câu nào hay tạo ra một lời cầu nguyện nào. Chỉ đọc-cầu-nguyện Lời Chúa. Cầu nguyện lời Kinh Thánh cách chính xác như đã được viết ra. Rồi anh em sẽ nhận thấy cả Kinh Thánh là một quyển sách cầu nguyện! Anh em có thể mở bất cứ trang Kinh Thánh nào ra và bắt đầu cầu nguyện bằng bất

*Hãy cầu nguyện
bằng chính
những lời anh em
đọc. Trong mỗi
trang và mỗi câu
Kinh Thánh
đều có lời cầu
nguyện sống động.*

cứ phần nào trong Lời Chúa. Kinh Thánh là Quyển Sách, Sách Thánh. Mỗi một lời ra từ miệng Đức Chúa Trời đều khác biệt với mọi sự, thậm chí khác với những điều tốt nhất của thế gian. Thế gian chỉ có những lời loài người, nhưng Kinh Thánh có Lời Đức Chúa Trời! Mỗi một lời trong Sách ấy là Lời Đức Chúa Trời. Mặc dầu có thể không hiểu một phân đoạn nào đó, anh em vẫn được nuôi dưỡng khi đọc - cầu - nguyện Lời Chúa, vì thật sự có một điều gì đó của Đức Chúa Trời trong Lời Ngài; Lời Đức Chúa Trời là chính hơi thở Ngài. Không cần giải thích hay cắt nghĩa Lời Chúa; chỉ hãy cầu nguyện bằng Lời Chúa. Hãy quên việc đọc, nghiên cứu, hiểu biết và học hỏi Lời Chúa. Anh em phải đọc-cầu-nguyện Lời Chúa. Rồi cuối cùng anh em sẽ thật sự hiểu Lời Ngài. Nếu thực hành điều này, anh em sẽ nhận lãnh một điều gì nuôi dưỡng mình và làm cho mạnh mẽ ở bên trong, và điều ấy sẽ luôn luôn thêm sức và ban sự sống cho anh em.

Có lẽ anh em ít nhiều quen thuộc với sách Rô-ma. Dầu vậy, thậm chí ngày hôm nay, anh em vẫn cần đọc-cầu-nguyện một hay hai câu của sách ấy. Dù có hiểu biết mọi điều về thức ăn, chúng ta vẫn phải ăn một ít thức ăn hằng ngày. Bất kể có hiểu biết bao nhiêu về thức ăn đi nữa, chúng ta vẫn cần ăn! Hiểu biết là một chuyện, nhưng ăn lại là một chuyện khác. Chúng ta không được chỉ hiểu biết về thức ăn, nhưng phải

ăn thức ăn. Anh em đọc phúc-âm Giảng bao nhiêu lần rồi? Có lẽ anh em đã đọc phúc-âm này hơn năm mươi lần. Nhưng bao nhiêu phần của sách ấy đã được nhận vào trong anh em để anh em được nuôi dưỡng và vui hưởng? Biết, hiểu và thậm chí học thuộc lòng phúc-âm Giảng là một chuyện. Nhưng tiếp nhận, ăn hoặc vui hưởng từng chút là một chuyện khác. Có lẽ anh em đã làm Cơ-đốc-nhân nhiều năm rồi, nhưng dầu làm Cơ-đốc-nhân bao lâu năm và đọc phúc-âm Giảng bao nhiêu lần chẳng nữa, anh em không được chỉ đọc, mà còn phải đọc-cầu-nguyện sách ấy! Anh em phải ăn, nhận lãnh và vui hưởng sách ấy hằng ngày.

ĐỌC-CẦU-NGUYỆN VỚI NHỮNG NGƯỜI KHÁC

Để vui hưởng và được nuôi dưỡng nhiều hơn, để đọc-cầu-nguyện cách đúng đắn và đầy đủ hơn, chúng ta cần Thân Thể, hội-thánh. Chúng ta có thể vui hưởng việc đọc-cầu-nguyện Lời Chúa cách riêng tư, nhưng nếu thử đọc với một nhóm Cơ-đốc-nhân khác, chúng ta sẽ ở từng trời thứ ba! Lý do là vì thức ăn dành cho toàn Thân Thể, không chỉ dành cho một chi thể. Chúng ta không chỉ ăn vì cánh tay; cũng không nên nghĩ bàn tay có thể tự ăn được. Không, thức ăn phải được cả Thân Thể ăn và thức ăn dành cho cả Thân Thể. Nguyên tắc là ăn cho cả Thân Thể, không chỉ cho các chi thể. Vì vậy, cách đọc-cầu-nguyện tốt nhất là

cùng thực hành điều đó với các chi thể khác của Thân Thể. Anh em sẽ được ích lợi khi đọc-cầu-nguyện một mình, nhưng khi đến với những anh chị em khác, anh em sẽ thấy cả một sự khác biệt.

Khi chúng ta đến đọc - cầu - nguyện với những anh chị em khác, có bốn từ ngữ chúng ta phải ghi nhớ, đó là: nhanh chóng, ngắn gọn, chân thật và tươi mới. Trước hết chúng ta cần đọc nhanh, không do dự. Khi cầu nguyện nhanh chóng, chúng ta không có thì giờ để sử dụng tâm trí và cân nhắc. Kế đến, lời cầu nguyện của chúng ta phải ngắn gọn, vì những lời cầu nguyện dài dòng cần được soạn thảo. Chúng ta phải quên đi việc soạn ra những lời cầu nguyện dài dòng mà chỉ cần nói lên một nhóm

từ hay một câu mà thôi. Hãy làm như vậy cách nhanh chóng và ngắn gọn. Chúng ta cũng cần phải chân thật, không giả vờ. Nói ra điều gì đó một cách chân thật. Cuối cùng lời cầu nguyện của chúng ta phải tươi mới, không cũ kỹ. Cách tốt nhất để được tươi mới là đừng cầu nguyện bằng lời của mình, nhưng cầu nguyện bằng lời Kinh Thánh. Mỗi phần và mỗi dòng của Quyển Sách ấy đều có thể dùng làm lời cầu

nguyện và đó là lời cầu nguyện tươi mới nhất!

Hàng ngàn người đã minh chứng đọc-cầu-nguyện là cách đúng đắn để đến với Lời Đức Chúa Trời. Điều đó đã cách mạng hóa cuộc đời họ. Ban đầu có vẻ vụng về, nhưng với sự thực hành và tấm lòng chân thật, anh em sẽ chạm được Linh sống động. Nếu thử làm điều này cách riêng tư và tập thể, anh em sẽ có thể làm chứng rằng sự phong phú của

Đấng Christ được truyền cho anh em bằng cách đọc - cầu-nguyện Lời Đức Chúa Trời. Anh em sẽ thấy đời sống thuộc linh của mình được ban phước và tăng trưởng. Anh em sẽ thay đổi nhiều. Bằng cách tiếp xúc với Lời Chúa như vậy để vui hưởng Đấng Christ và được nuôi dưỡng

bởi Ngài, anh em sẽ lớn lên đến chỗ trưởng thành, đầy dẫy sự sống và được dầm thấm bằng chính Đấng sống động ấy.

Witness Lee

*Tiếp xúc với
Lời Chúa như vậy
để vui hưởng
Đấng Christ và được
nuôi dưỡng bởi
Ngài, anh em sẽ lớn
lên đến chỗ
trưởng thành, đầy
dẫy sự sống...*

Thư Gửi Bạn Đọc

Anh chị em quý mến trong Chúa,

Cám ơn Chúa cho *Suối Nước Sống* phát hành được 13 số trong hơn ba năm qua. Chúng tôi cũng thành thật cám ơn anh chị em đã đọc và khích lệ chúng tôi nhiều trong công tác này.

Như anh chị em biết, những năm qua, chúng tôi đã gửi tặng báo *Suối Nước Sống* cho các con cái Chúa tại Hoa Kỳ, Ca-na-đa, Âu Châu, Úc Châu và Á Châu. Trải qua hơn ba năm, chúng tôi tin rằng anh chị em cũng đã nhận định được chủ trương, tín lý, và đường hướng xây dựng của tờ báo là như thế nào và đã có quyết định tiếp tục làm độc giả của tờ báo này hay không.

Về phần chúng tôi, để tiết kiệm ngân khoản ấn loát và bưu phí, chúng tôi tha thiết kêu gọi anh chị em nào thật sự muốn tiếp tục nhận và đọc tạp chí này, xin đích thân điền vào *Phiếu Ghi Tên Tiếp Tục Nhận Báo Suối Nước Sống Miễn Phí* và gửi về toà soạn chúng tôi càng sớm càng tốt. Thẻ lệ này áp dụng cho tất cả các độc giả, ngoại trừ những anh chị em đã từng trực tiếp gửi thư hay điện thoại cho toà soạn để xác nhận ý muốn tiếp tục nhận báo. Bắt đầu từ đầu năm 2003, chúng tôi chỉ tiếp tục gửi báo cho các anh chị em nào đã gửi *Phiếu Ghi Tên Tiếp Tục Nhận Báo Suối Nước Sống Miễn Phí* về toà soạn. Đến ngày 29 tháng 2 năm 2003, nếu toà soạn không nhận được *Phiếu Ghi Tên Tiếp Tục Nhận Báo Suối Nước Sống Miễn Phí* của anh chị em, chúng tôi sẽ hiểu là anh chị em không muốn tiếp tục nhận báo và chúng tôi sẽ ngưng gửi báo đến anh chị em. Tuy nhiên sau đó chúng tôi vẫn gửi báo cho những anh chị em nào chưa từng nhận báo và mới được người khác gửi địa chỉ về toà soạn để giới thiệu.

Ngoài ra, xin anh chị em cho chúng tôi biết địa chỉ mới mỗi khi dọn nhà hay thay đổi địa chỉ thư từ để tránh trường hợp báo bị lạc mất không đến tay anh chị em được.

Chúng tôi rất mong anh chị em cộng tác với chúng tôi trong việc này. Thành thật cám ơn.

Nguyễn Chúa ban ơn dồi dào trên anh chị em.

Suối Nước Sống

GIỚI THIỆU SÁCH MỚI

Phúc-âm Giảng là một phúc-âm về sự sống, nhưng sự sống là gì? Witness Lee trình bày trong tác phẩm *Nghiên Cứu Sự Sống trong Giảng* của ông như sau: “Nói rằng sự sống là Đấng Christ và Đấng Christ là sự sống thì đúng. Tuy nhiên, chúng ta phải nhận biết rằng sự sống là Đấng Christ tức Đức Chúa Trời được ban phát vào trong bản thể chúng ta. Mặc dầu nhiều Cơ-đốc-nhân nói về Đấng Christ là sự sống, nhưng không phải tất cả đều có kinh nghiệm về Đấng Christ là sự sống. Kinh nghiệm thật về Đấng Christ là sự sống nằm trong nhận thức rằng Đấng Christ là chính Đức Chúa Trời được ban phát vào trong bản thể chúng ta. Đó là sự sống. Nếu thiếu nhận thức này, từ ngữ sự sống vẫn chỉ là một từ ngữ suông đối với anh em. Sự sống là Đức Chúa Trời Tam Nhất được ban phát và được đem vào trong bản thể chúng ta... Chúa Giê-su không bao giờ bảo chúng ta hãy nói về sự sống. Ngài nói Ngài là bánh sự sống và chúng ta phải ăn Ngài (Giăng 6:57). Ngài cũng bảo rằng Ngài ban cho chúng ta nước sống và chúng ta phải uống nước ấy (Giăng 4:10, 14). Khi anh em ăn bánh, bánh sẽ được đem vào trong anh em, và khi anh em uống nước, nước sẽ được truyền vào trong anh em. Anh em sẽ không chỉ có bánh và nước, mà sẽ có sự sống. Anh em sẽ có Đấng Christ là Đức Chúa Trời Tam Nhất được ban phát và đem vào trong bản thể mình. Đừng thoa phấn nhân tạo trên mặt mình, nhưng hãy uống rượu thiên thượng thì anh em sẽ có nước da hồng hào. Đừng giả vờ vui mừng khi anh em đẩy đẩy sự buồn rầu bên trong. Nếu nhận biết Đức Chúa Trời Tam Nhất đã được ban phát vào trong mình, anh em sẽ vui mừng và sự vui mừng của anh em sẽ được đầy trọn. Đó là sự sống”. (Trích chương một, *Nghiên Cứu Sự Sống trong Giảng*, quyển một).

Bộ *Nghiên Cứu Sự Sống trong Giảng*, gồm 4 quyển, đã được Living Stream Ministry chuyển ngữ sang tiếng Việt. Quyển 4 sẽ được ấn hành vào tháng 12 năm nay.